

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 39. Quomodo peccet, advertens actionem suam esse peccatum, sed non cogitans, an sit mortale an veniale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

in illicitam delectationem tantum cogitatione sumptum, sive in neutrum expressè tendendo, sensui oblationem, quam advertit, sine alia deliberatione etiam & resistantia permittat, hoc enim casu potest & debet resistere, & non facit, adeoque virtualiter consensit. Præterea id etiam advertendum est, dæmonem usque sensum tentationes injicere sub enunciatione significante consensum, volo hoc facere &c. cum tamen longissime absit voluntas consensus, qui nequit quam incidentibus verbis, sed vero suo proprio actu dijudicandus est.

227. Q. 39. Quomodo peccet, advertens actionem suam esse peccatum, sed non cogitans, an sic mortale an veniale? Hoc resolutum est I. 1. à n. 1.

228. Q. 40. Quomodo peccet, advertens actionem suam esse mortale, sed abstrahens, quale & cuius speciei sit? S. Thom. 1. 2. q. 19. a. 5. ad 3. dicit nunquam in abstrahi, sed semper cognosci malum in certa specie: Idem dicunt Vasq. & alii eum Merat. d. 7. f. 7., sed dato supposito, dicendum est peccare mortaliter, peccato speciei innominatae, quæ opponitur honestati actus, quo quis vellat non peccare mortaliter, Oviedo in 1. 2. t. 4. controv. 1. p. 3. Vide dicta hic n. 21. inst. 1. & 2.

229. Q. 41. Quomodo peccet, qui deliberat, an velit in mortale consentire. R. Si faciat plenè advertenter, peccat mortaliter, quia voluntas sic hærens, ipsa appretiat peccatum cum Deo, sicuti enim dubitans in fide, ideo peccat mortaliter, quia hæret, velitne plus tribuere autoritati Dei et velantis, an judicio suo vel apparentiæ rationis in oppositum, ita multò magis hic, quando hæret, an præferre velit Deum an peccatum. 2. Saltem per hoc se exponit periculo proximo con-

senus